

POSTANOWIENIE

Dnia 14 sierpnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Korzeniowski

w sprawie z powództwa K. M.
przeciwko Sądowi Rejonowemu w B.
o zapłatę wynagrodzenia,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 14 sierpnia 2024 r.,
wniosku Sąd Rejonowego w Sanoku zawartego w postanowieniu z dnia 5 kwietnia
2024 r., sygn. akt IV P 87/24,
o przekazanie sprawy o sygn. akt IV P 87/24 do rozpoznania innemu sądowi
równorzędnemu na podstawie art. 44¹ § 1 i 2 k.p.c.

**odmawia przekazania sprawy innemu Sądowi równorzędnemu
na podstawie art. 44¹ § 2 k.p.c.**

UZASADNIENIE

Powódka K. M. jest sędzią Sądu Rejonowego w B. i pozwała ten Sąd o zapłatę wynagrodzenia.

Sąd Rejonowy w Sanoku, który jest właściwy rzeczowo i miejscowo jako Sąd pierwszej instancji, postanowieniem z 5 kwietnia 2024 r. zwrócił się do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu na podstawie art. 44¹ § 2 k.p.c. W uzasadnieniu podano, że wymaga tego dobro wymiaru sprawiedliwości i wzgląd na społeczne postrzeganie

sądu jako organu bezstronnego z powodów podniesionych przez powódkę w pkt I uzasadnienia pozwu i zawartego tam wniosku o przekazanie sprawy innemu sądowi, które Sąd Rejonowy w Sanoku w całości podziela.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek nie jest zasadny.

Powódka jest sędzią Sądu Rejonowego w Brzozowie i pozywa ten Sąd.

Zgodnie z regulacją ustrojową właściwy do rozpoznania sprawy ze stosunku pracy właściwy jest Sąd Rejonowy w Sanoku, dlatego nie można stwierdzić, że jest to Sąd niewłaściwy ze względu na szczególną regulacją z art. 44² k.p.c. wymagającą przekazania sprawy innemu sądowi.

Powstaje pytanie czy konieczne jest stosowanie art. 44¹ k.p.c., gdyż przepis ten stanowi wyjątek od zasady, że sprawa powinna być rozpoznana przez sąd miejscowo i rzeczowo właściwy, czyli w tym przypadku Sąd Rejonowy w Sanoku.

Odpowiedź jest negatywna zasadniczo z dwóch przyczyn.

Pierwsza to porządek ustrojowy, który wymaga rozpoznania sprawy przez sąd właściwy, czyli pierwszeństwo mają przepisy o właściwości miejscowej, stąd regulacja z art. 44¹ k.p.c. ma charakter wyjątku.

Po wtóre znaczenie ma przedmiot sprawy, czyli wynagrodzenie pracownicze, w tym przypadku sędziego. Spory o wynagrodzenie przed sądem pracy należą do zwykłych (powszechnych) spraw, dlatego dochodzenie tego świadczenia przez pracownika, w tym przypadku sędziego, którego wynagrodzenie ściśle określa ustawa, nie powinno wywoływać negatywnego postrzegania sądu jako organu bezstronnego.

Na obecnym etapie sądem właściwym do rozpoznania sprawy jest Sąd Rejonowy w Sanoku.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji.

[SOP]

[ms]

